

Wat is de Levensregel van de gelovige?

Welke plaats heeft de Wet in de Heiliging?

Ligt de sleutel voor het christelijke leven op de berg Sinai of op de berg Golgotha?

Auteur: George Zeller, [The Middletown Bible Church](#)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling (ingekort) door M.V. - Update 12-9-2009 (links achteraan)

Wat is de levensregel van de gelovige? Hoe moet het christelijke leven geleefd worden? Welke regel moet ik volgen en waarop moet ik mij richten? Hoe moet ik wandelen als gelovige? Welke is de sleutel om het christelijke leven te leven? Wat moet ik doen om een leven te leven dat God behaagt? Hoe kan ik een heilig leven leven? Hoe kan ik het pad bewandelen dat God voor mij gekozen heeft, het pad van heiligheid en heiliging? *“Want dit is de wil van God: uw heiliging”* (1 Thessalonicenzen 4:3).

Dit zijn belangrijke vragen, en ze werden beantwoord op ten minste twee verschillende manieren. Sommigen staan erop dat de levensregel van de gelovige de WET is. Wanneer zij zeggen “WET” dan denken zij in het bijzonder aan Gods morele wet, zoals weergegeven in de Tien Geboden. Hoe moet ik leven? Hun antwoord zou dit zijn: “Ik moet leven naar Gods wet. Ik moet leven volgens de Tien Geboden. Dit is mijn levensregel. De sleutel om het christelijke leven te leven en te wandelen in heiligheid is te streven naar gehoorzaamheid aan Gods wet, in het bijzonder de Tien Geboden, die de Heer Jezus samenvatte in de twee grote geboden: *“Gij zult liefhebben de Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand ... Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf”* (Mattheüs 22:36-40).

Dit alles klinkt goed, maar het probleem is gewoon dit: Hoe meer zij trachten Gods heilige wet te houden, hoe meer zij falen. Zelfs als wedergeboren gelovigen kunnen wij onszelf niet wagen aan Gods volmaakte standaard van rechtvaardigheid. Het probleem ligt niet bij de wet, want “de wet is heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed” (Romeinen 7:12). Het probleem ligt bij de gelovige: *“Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede tot stand brengen, dat vind ik niet”* (Romeinen 7:18).

Dit komt overeen met het probleem dat de Israëlieten hadden toen zij Gods heilige wet in ontvangst namen. Hun antwoord op de tien geboden was als volgt: *“Al deze woorden, die de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen”* (Exodus 24:3). Zij waren oprecht in hun verlangen om te gehoorzamen, maar zoals we weten faalden zij op miserabele wijze om Gods geboden te houden. Zij kenden hun eigen zwakheid niet:

Deze woordelijke reactie van het volk werd geprezen door de Heer in Deuteronomium 5:27-28: *“Ik heb de woorden van dit volk, die zij tot u gesproken hebben, gehoord; alles wat zij gezegd hebben is goed”*. Hun daarop volgende geschiedenis echter, toont aan dat zij faalden hun eigen geestelijke en morele zwakheid te realiseren, en evenzo de oneindige volmaaktheid van de goddelijke wet, waaraan zij zich zo gemakkelijk overgaven om die te gehoorzamen. Zie Gods lamentatie in Deuteronomium 5:29: *“Ach, hadden zij maar zo’n hart, om Mij te vrezen en alle dagen al Mijn geboden te houden, zodat het hun en hun kinderen voor altijd goed zou gaan!”*

Waar moet een persoon naartoe gaan om Gods regel te vinden voor het christelijke leven? Legalisten wijzen naar de berg Sinai, de plaats waar Mozes de wet ontving van God. Zij zouden zeggen: “De berg Sinai is het waar u naartoe moet gaan. De berg Sinai is het waar u de sleutel vindt om het christelijke leven te leven”.

Dit is een populaire zienswijze onder gelovigen. Het is een van de belangrijke steunpunten van wat de Gereformeerde Theologie genoemd wordt.

Gereformeerde verbondstheologen zeggen dat gelovigen onder de wet staan als regel voor het leven. Om u te leiden en te helpen in het christelijke leven zullen zij u direct naar de berg Sinai zenden.

Het is wel hun verdienste dat zij dit niet doen als het de rechtvaardiging van gelovigen betreft. Als het erom gaat te weten hoe een persoon wordt gerechtvaardigd, dan zullen zij u naar de berg Golgotha zenden, waar de Verlosser stierf voor zondaars. Zij zullen recht naar Jezus Christus en Hem gekruisigd wijzen als de enige hoop van de zondaar! De berg Sinai kan immers nooit iemand redden, enkel hem veroordelen. *“Daarom zal uit werken van de wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. Door de wet is immers kennis van zonde”* (Romeinen 3:20), en de berg Sinai dient een nuttig doel om een persoon zijn zonde te tonen en dat hij veroordeeld is voor een heilige God. De wet kan nooit redden: *“Wij ... weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof van Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd”* (Galaten 2:16). De wet kan nooit rechtvaardigen. Ze kan een persoon enkel tonen hoe ONRECHTVAARDIG hij eigenlijk is. De wet is Gods SPIEGEL die iemands werkelijke toestand toont.

DE GEREFORMEERDE POSITIE

Wanneer het gaat om rechtvaardiging, zullen zij, die uit de gereformeerde traditie zijn, zeggen: “Ja, de sleutel voor de rechtvaardiging ligt op de berg Golgotha. Christus en Hem gekruisigd is het enige wat de christen vrijmaakt van schuld”. Maar als het gaat om het heiligingsproces, en hoe de gelovige kan leven als opzij gezet tot heilig leven, dan zenden zij de gelovige terug naar de berg Sinai. Dit wordt geïllustreerd in de volgende drie citaten van welgekende gereformeerde theologen:

“De christen moet nooit vaarwel zeggen tegen de wet. Dank God dat wij er niet langer onder staan, als manier van redding, maar we moeten ze houden, we moeten ze eren, we moeten ze praktiseren in ons dagelijks leven” - **Dr. Martyn Lloyd-Jones**.

“Staat de discipel boven zijn Meester, is de dienaar meer dan zijn Heer? Christus werd ‘geboren onder de wet’ (Galaten 4:4), en leefde in volmaakte onderwerping eraan, en Hij heeft ons een voorbeeld nagelaten ‘opdat wij Zijn voetstappen zouden navolgen’ (1 Petrus 2:21). Enkel door de wet lief te hebben, te vrezen en te gehoorzamen, zullen wij ervan weerhouden worden te zondigen” - **Arthur Pink** [Geciteerd in *The Complete Green Letters* (hier in het Nederlands: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Green-Letters.pdf>) van Miles Stanford, p. 263].

“Echte heiliging zal zich tonen in habitueel respect voor Gods wet, en habituele inspanningen om te leven in gehoorzaamheid aan de wet als levensregel. De Heilige Geest zal hem (de gelovige) altijd leiden naar een geestelijke toepassing van de wet bij het streven naar heiliging” - **J.C. Ryle** [Geciteerd in *The Complete Green Letters* (NL: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Green-Letters.pdf>) van Miles Stanford, p. 263].

“Zij [gereformeerden] besteden zelfs meer aandacht aan de wet in verbinding met de leer van de heiliging. Zij staan erg op de overtuiging *dat gelovigen nog steeds onder de wet staan als levensregel*” - **L. Berkhof** [*Systematic Theology*, 4th ed. (Grand Rapids: Eerdmans, 1977), 613-15, *schuine letter toegevoegd*].

Wat zeggen deze mannen eigenlijk? Lloyd-Jones zegt dat wij niet onder de wet staan als reddingsmiddel, maar hij laat blijken dat wij eronder staan als heiligingsmiddel. Het idee is dit: “Wij hebben de wet niet nodig voor redding maar wel voor het dagelijkse leven”. Hij zegt dat wij de wet nooit vaarwel mogen zeggen. [Merk op dat Paulus zegt dat de gelovige gestorven is voor de wet door het lichaam van Christus (Romeinen 7:4) en dat de gelovige bevrijd werd van de wet, gestorven aan datgene waaraan hij gebonden was (Romeinen 7:6), terwijl Lloyd-Jones zegt dat wij de wet nooit vaarwel mogen zeggen].

Arthur Pink onthult zijn eigen fout begrip van dispensationele waarheid. Wij erkennen wel dat Jezus onder de wet was, omdat hij leefde onder de dispensatie of bedeling van de Mozaïsche wet, die niet eindigde voordat Hij stierf op Golgotha. Hij werd *“geboren uit een vrouw, geboren onder de*

wet” (Galaten 4:4). Dat de Heer Jezus onder de wet was betekent echter niet dat christenen, die in de huidige genadebedeling leven, ook onder de wet zouden staan. Inderdaad, Paulus verklaart het tegendeel: “*Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade*” (Romeinen 6:14). Pink staat er ook op dat de manier waarop christenen kunnen weerhouden worden te zondigen, deze is van de wet lief te hebben, te vrezen en te gehoorzamen. Hij brengt dus de gelovige naar de berg Sinai. Paulus echter, in Romeinen 6, doet zulks niet. Paulus brengt de gelovige naar de berg Golgotha en bespreekt het heerlijke feit van onze identificatie met Christus in Zijn dood voor de zonde, en Zijn opstanding tot het leven.

J.C. Ryle zegt dat wij elke inspanning moeten doen om de wet te gehoorzamen “als levensregel”. Voor hem kan de wet geestelijk toegepast worden. De *Westminster Confession of Faith* stemt daarmee in: “Alhoewel ware gelovigen niet onder de wet staan als een verbond van werken, om daarvoor gerechtvaardigd of veroordeeld te worden, is ze toch van groot nut voor hen ... als levensregel” (Hoofdstuk XIX, Sectie VI).

L. Berkhof zegt dat gereformeerden erg op de overtuiging staan dat gelovigen nog steeds onder de wet staan als levensregel. Volgens Berkhof voorziet dus de berg Sinai in de sleutel voor heiliging en heilige levenswandel.

[Wij zeggen niet dat gereformeerden de gelovigen **nooit** op de berg Golgotha wijzen wanneer het gaat over heilig leven en heiliging. Het kruis is prominent in veel van hun leringen over heiliging, en hiervoor zijn wij dankbaar. Maar als het gaat over zowel heiliging als rechtvaardiging, laten wij dan aansluiten bij Paulus wanneer hij zegt: “*Want ik had mij voorgenomen niets anders onder u te weten dan Jezus Christus, en Die gekruisigd*” (1 Korinthiërs 2:2)].

DE DISPENSATIONELE POSITIE

In contrast met de gereformeerde theologie staat het dispensationalisme. Dispensationalisme zegt dat wij voor de **levensregel** van de gelovige, **niet** naar de berg Sinai moeten gaan, maar naar de berg Golgotha. De berg Sinai is machteloos om een persoon te rechtvaardigen, en even machteloos om een persoon te heiligen. De wet is niet de levensregel van de gelovige. Iets anders is dat. De Scofield Bijbel stelt deze positie erg duidelijk: “De toets van het gebrachte evangelie is genade. Indien de gebrachte boodschap genade uitsluit, of wet met genade vermengt als middelen tot rechtvaardiging **of heiliging**, of wanneer ze het feit of de schuld van de zonde ontkent, welke genade haar gelegenheid geeft, dan is dat ‘een ander’ evangelie¹...” [Noot in de *SCOFIELD REFERENCE BIBLE* onder Galaten 1:6].

De vroege dispensationalisten begrepen dit goed. Beschouw de volgende citaten van pioniers-dispensationalisten:

“Ik leer in de wet dat God stelen verafschuwt, maar het is niet omdat ik onder de wet ben dat ik niet steel. De gehele Schrift is er voor mij, en geschreven voor mijn onderricht, maar ik sta niet onder de wet, maar ben een christen die gestorven is met Christus op het Kruis, en ik ben niet in het vlees, waarop de wet zich toelegt. Ik ben voor de wet gestorven door het lichaam van Christus (Romeinen 7:4)” - **John Darby** [Geciteerd door Miles Stanford, in het document: “*ARMINIUS, TO CALVIN, TO PAUL - MAN, LAW, OR CHRIST-CENTERED?*”]

“Sommige goede mannen die in ernstige dwaling zouden zeggen dat de wet een levensregel is voor de christen, bedoelen het wel goed maar het hele principe is fout, omdat de wet in plaats van een levensregel te zijn, noodzakelijkerwijs een regel van de dood is voor de mens die de zonde in zijn natuur draagt. Verre van een bevrijdende kracht kan ze alleen maar veroordelen; verre van een middel tot heiliging is ze in feite de kracht van de zonde (1 Kor. 15:56)” - **William Kelly** [Geciteerd in *The Complete Green Letters* (NL: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Green-Letters.pdf>) van Miles Stanford, p. 265].

¹ Dit verwijst naar 2 Korinthiërs 11:4: “Want als iemand komt die een andere Jezus predikt, die wij niet gepredikt hebben, of als u een andere geest ontvangt dan die u ontvangen hebt, of een ander Evangelie, dat u niet aangenomen hebt, dan verdraagt u dat best”.

“Wij zijn er ten volle van overtuigd dat een superstructuur van ware, praktische heiligheid nooit kan opgericht worden op legale basis [op basis van de wet]; en vandaar brengen wij uitdrukkelijk 1 Korinthiërs 1:30² onder de aandacht van onze lezers. Het is droevig dat zovelen die in sommige opzichten de legale grond verlaten hebben in de kwestie van ‘gerechtigheid’, zich nu verlaten op de wet voor ‘heiliging’. Wij geloven dat dit dé grote vergissing is, en wij zouden dat erg graag gecorrigeerd zien worden. Het is evident dat een zondaar niet gerechtvaardigd kan worden door werken van de wet; en het is evenzo evident dat de wet niet de levensregel is van de christen. Van de levensregel van de gelovige zegt de apostel niet: ‘Want het leven is mij de wet’, maar: ‘Want het leven is mij Christus’ (Filippenzen 1:21). Christus is onze regel, ons model, onze toetssteen, ons alles³. Wij ontvangen de Tien Geboden als deel van de geïnspireerde canon; en bovendien geloven wij dat de wet haar volle kracht behoudt om over een mens te heersen en hem te vervloeken, zolang hij leeft. Maar laat de zondaar eens trachten daar leven uit te betrekken, en zie dan waar de wet hem dan zal brengen; en laat de gelovige slechts daardoor zijn levensweg vormgeven en zie wat de wet van hem zal maken. Wij zijn er ten volle van overtuigd dat als een mens leeft naar de geest van het evangelie, hij niet zal moorden of stelen; maar wij zijn er ook van overtuigd dat een mens, die zich beperkt tot de standaard van de Mozeswet, ver zal tekort schieten aan de geest van het evangelie” - **C.H. Mackintosh** [*THE MACKINTOSH TREASURY - MISCELLANEOUS WRITINGS door C.H. Mackintosh, p. 628, 653-654*].

“Velen zijn zich gaan verheffen en leven onder de invloed van het Galatianisme. De protestantse theologie is voor het grootste deel grondig ‘ge-Galatianiseerd’, doordat noch de wet, noch de genade hun rechtmatige en afzonderlijke plaatsen gegeven worden, zoals in de raadsbesluiten van God, maar dat ze met elkaar vermengd werden tot een incoherent systeem. De wet is echter niet langer (zoals het Gods bedoeling was) een bediening van de dood (2 Korinthiërs 3:7), van vervloeking (Gal. 3:10), of van beschuldiging (Romeinen 3:19), omdat wordt geleerd dat wij de wet nu met goddelijke hulp zouden kunnen houden. Evenmin zal genade ons een gezegende bevrijding van de heerschappij der zonde brengen wanneer wij ons onder de wet stellen als levensregel, ondanks de duidelijke verklaring in Romeinen 6:14⁴ - **C.I. Scofield** [*Geciteerd in The Complete Green Letters (Nederlands: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Green-Letters.pdf>) van Miles Stanford, p. 265*].

“Wanneer de zondaar gerechtvaardigd is door geloof, heeft hij dan de wet nodig om God te behagen? Kan gehoorzaamheid aan de wet de vrucht van heiligheid voortbrengen? Wat is de relatie van de gerechtvaardigde gelovige tot de wet? Zit hij nog steeds onder de heerschappij van de wet, of is hij bevrijd van de wet en haar slavernij? Deze kwesties worden beantwoord in dit hoofdstuk [Romeinen 7]. “Zo mijn broeders, bent u ook door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet, opdat u aan een Ander zou toebehoren, namelijk aan Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij vrucht zouden dragen voor God ... Maar nu zijn wij ontslagen van de wet, gestorven aan dat waaraan wij vastgebonden zaten, zodat wij in nieuwheid van geest dienen, en niet in oudheid van letter” (Romeinen 7:4, 6) - **Arno C. Gaebelien** [*GAEBELEIN'S CONCISE COMMENTARY ON THE WHOLE BIBLE, p.907*].

“Gelovigen vandaag staan niet onder de wet, niet als middel voor rechtvaardiging, noch als levensregel, maar zij zijn gerechtvaardigd door genade en worden opgeroepen om te wandelen in genade. Allereerst hier [in Romeinen 7:14-25] hebben we een gelovige Jood die worstelt om heiliging te verkrijgen door gebruik te maken van de wet als levensregel, en die resoluut zijn oude natuur probeert aan te spreken om er zich aan te onderwerpen. In het Christendom gaat de gewone gelovige uit de heidenen door dezelfde ervaring; want de wet wordt haast overal onderwezen. Daarom, als men bekeerd is, is het maar natuurlijk te redeneren dat, vermits die persoon uit God is wedergeboren, het slechts een kwestie is van zich met beslistheid te willen onderwerpen aan de wet en dat men dan wel een heilig leven zal bereiken. En God Zelf staat toe dat Zijn volk profondervindelijk mag leren dat het vlees in de gelovige niet beter is dan het vlees in een ongelovige. Wanneer hij ophoudt met zichzelf in te spannen, vindt hij bevrijding door de Geest middels de vervulling met de opge-

² 1 Korinthiërs 1:30: “Maar uit Hem bent u in Christus Jezus, Die voor ons is geworden wijsheid van God en gerechtigheid, heiliging en verlossing”.

³ Zie ook Kolossenzen 3:4: “... Christus ... Die ons leven is”. Uit Hem is de heiliging.

⁴ Romeinen 6:14: “Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade”.

stane Christus” - **H.A. Ironside** [*THE CONTINUAL BURNT OFFERING*, zie onder 18 september; en *ROMEINEN*, p. 89].

“Het Woord van God veroordeelt meedogenloos alle pogingen om de christelijke gelovige ‘onder de wet’ te stellen. De Heilige Geest gaf, via Paulus, de kerk de brief aan de Galaten voor het precieze doel deze ketterij aan te pakken. Lees deze Brief opnieuw en opnieuw, en noteer zorgvuldig de precieze dwaling die de schrijver behandelt. Het is niet de totale afwijzing van het evangelie van Gods genade en een terugkeren naar het totale legalisme - het is veeleer de dwaling van te zeggen dat het christelijke leven, dat eens begon met eenvoudig geloof in Christus, daarna deels moet verdergaan onder de wet (Galaten 3:2-3)” - **Alva McClain** [Uit zijn boek *LAW AND GRACE*, p. 51-52. Erg aanbevolen! Gepubliceerd door **BMH Books**, Winona Lake, IN 46590].

STAAT DE GELOVIGE ONDER DE WET ALS LEVENSREGEL?

Het Woord van God verklaart duidelijk dat de christelijke gelovige niet “onder de wet” staat. Het Nieuwe Testament brengt deze belangrijke waarheid vier keer: 1) Romeinen 6:14; 2) Romeinen 6:15; 3) Galaten 5:18; 4) 1 Korinthiërs 9:20.

“Het voorzetsel “onder” (*hupo*) betekent: “onderworpen aan de macht van enig persoon of ding, onder de kracht staan van iets, onder de heerschappij of soevereiniteit staan van iets”. Een goede illustratie kan gevonden worden in Mattheüs 8:9 waar de Romeinse centurion zei: “*Want ook ik ben een mens onder (hupo) het gezag van anderen en heb zelf soldaten onder (hupo) mij*”. Net zoals de centurion absoluut onder het Romeinse militaire gezag stond, zowel wat betreft de wetten als de straffen, zo ook stonden zijn soldaten onder zijn heerschappij. Onder de wet te staan, in de bijbelse betekenis, is te staan onder de wet van God - het hele Mozaïsche wetsstelsel in zijn ondeelbare totaliteit - onderworpen aan haar geboden en onderhevig aan haar straffen” [Zie *LAW AND GRACE* door **Alva McClain**, pp. 41-43].

De Bijbel maakt duidelijk dat een persoon niet onder de wet staat als middel van redding of rechtvaardiging. De wet en de werken van de wet (trachten de wet te houden) kunnen een mens nooit rechtvaardigen (zie Romeinen 3:20; Galaten 2:16; Handelingen 15:7-11; Handelingen 13:38-39; Romeinen 3:27-28). Een mens wordt gered door genade, los van werken van de wet.

De Bijbel maakt ook duidelijk dat een persoon niet onder de wet staat als levensregel. De wet en de werken van de wet (trachten de wet te houden) kunnen nooit HEILIGEN (heiligheid voortbrengen). De wet is heilig (Romeinen 7:12), en de wet kan ons beschuldigen en veroordelen (door te onthullen hoe onheilig wij zijn) maar ze kan ons niet heilig maken. Romeinen 6 maakt duidelijk dat heiliging niet uit werken der wet is. Heiliging is door geloof in de gekruisigde en opgestane Christus en ligt in het feit van onze identificatie en eenheid met Hem. De Galatenbrief (zie in het bijzonder Galaten 3:2-3) maakt erg duidelijk dat heiliging niet uit werken van de wet is.

In Romeinen 6:14 verklaart Paulus dat de gelovige “niet onder de wet, maar onder de genade” is. Wat bedoelde Paulus daarmee? Hij zei dat wij niet onder de wet staan met betrekking tot **rechtvaardiging** (de gelovige zijn recht om voor God te staan), of bedoelde hij dat wij niet onder de wet staan met betrekking tot **heiliging** (de gelovige zijn voortgang in heiligheid)? Paulus maakte het eerder in Romeinen duidelijk dat een persoon niet GERECHTVAARDIGD wordt door werken van de wet (Romeinen 3:20; 3:28). In Romeinen 6 is het onderwerp dat van de heiliging of heiligheid (zie Romeinen 6:19, 22), niet rechtvaardiging (het onderwerp rechtvaardiging werd al behandeld in vorige hoofdstukken 3-5). In Romeinen 6:14 is het duidelijk dat Paulus spreekt over vrij te zijn van de heersende kracht van de zonde, en daar gaat heiliging helemaal over. Wij concluderen dan dat Paulus in Romeinen 6:14-15 de grote waarheid brengt dat de gelovige niet onder de wet staat als levensregel en als middel tot heiliging. De sleutel tot het leven van een christelijk leven is niet de berg Sinai, het is de berg Golgotha. De nadruk in Romeinen 6 ligt op de berg Golgotha (en de gelovige zijn relatie tot de berg Golgotha in het licht van onze identificatie met en positie in Christus). Teruggaan naar de berg Sinai is teruggaan naar de slavernij.

DE LEVENSREGEL VAN DE GELOVIGE: WAT ZEGT DE SCHRIFT?

Wat is de levensregel van de gelovige? Volgens welke regel zal hij leven? Hoe moet ik wandelen? Hoe kan ik heilig leven, een leven dat apart is gezet en toegewijd aan de dienst van de Heer Jezus Christus? Moet ik naar de berg Sinäi gaan, of naar de berg Golgotha?

Vermits wij de levensregel zoeken voor hen die in deze dispensatie leven, moeten wij naar de nieuwtestamentische brieven gaan. De christelijke levensregel wordt niet gevonden in het Oude Testament, noch wordt hij gevonden in de Evangeliën of in de Bergrede. De REGEL om christelijk te leven wordt gevonden in de nieuwtestamentische brieven. Het is daar dat wij ons antwoord moeten zoeken.

Hoe leefde Paulus? Wat was zijn levensregel? Leefde hij bij de werken van de wet? Vond hij zijn levensregel bij de berg Sinäi? Merk op wat de grote apostel zegt: *“Ik ben met Christus gekruisigd; en ik leef, niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en voorzover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven”* (Galaten 2:20). Zo leefde Paulus! Hij leefde “door het geloof in de Zoon van God”. (Merk op dat in Galaten 3:2⁵ Paulus het geloof contrasteert met de werken van de wet). Paulus’ leven focuste zich op de Persoon van Jezus Christus met Wie hij mee gekruisigd was. De focus in Galaten 2:20 is gericht op de berg Golgotha. Het kruis staat centraal. Paulus was in staat te leven omdat **hij gestorven was!** Hij was in staat te leven omdat Jezus Christus nu ZIJN LEVEN was: *“Want het leven is mij Christus”* (Filippenzen 1:21). *“Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer Christus geopenbaard zal zijn, Die ons leven is, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid”* (Kolossenzen 3:3-4). Ja, JEZUS CHRISTUS is de levensregel van de gelovige!

Er is één plaats in het Nieuwe Testament waar Paulus een uiteenzetting geeft over de levensregel van de gelovige. Deze passage is Galaten 6:14-16: *“Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus; door Wie voor mij de wereld gekruisigd is en ik voor de wereld. Want in Christus Jezus heeft niet het besneden zijn enige kracht, en ook niet het onbesneden zijn, maar wel dat we een nieuwe schepping zijn. En allen die naar DEZE REGEL wandelen: vrede en barmhartigheid zij over hen en over het Israël van God”*.

Over welke REGEL spreekt Paulus in Galaten 6:14-16? Het is duidelijk dat Paulus zich focust op de berg Golgotha, niet de berg Sinäi: *“Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus; door Wie voor mij de wereld gekruisigd is en ik voor de wereld”* (vers 14). Zijn focus is op het kruis. Een vergelijking van Galaten 5:6 (“Want in Christus Jezus heeft niet het besneden zijn enige kracht, en ook niet het onbesneden zijn, maar het geloof dat door de liefde werkzaam is”) met Galaten 6:15 (“Want in Christus Jezus heeft niet het besneden zijn enige kracht, en ook niet het onbesneden zijn, maar wel dat we een nieuwe schepping zijn”) is nuttig om te zien wat het werkelijke onderwerp is. Geloof is de wortel, en liefde is de vrucht (Gal. 5:6); en liefde is de vervulling van de wet (Galaten 5:14; Romeinen 13:9-10; vgl. Romeinen 8:4). Liefde wordt niet voortgebracht wanneer de gelovige worstelt om Gods morele wet te houden, de Tien Geboden. Hoe meer de gelovige dit tracht te doen, hoe meer hij faalt (Romeinen 7:12-25). Liefde wordt voortgebracht door de Heilige Geest wanneer de gelovige in de Geest wandelt (Gal. 5:16, 22-23; Romeinen 8:4).

Dus moeten wij niet wandelen volgens enige wetscode, maar volgens **DE NIEUWE SCHEPPINGSREGEL** (Galaten 6:15-16). Wij zijn nieuwe schepselen in Christus door de genade van God, en geheel los van enige werken van de wet (2 Kor. 5:17; Ef. 2:8-10; 4:24; Kol. 3:10). Door geloof rekenen⁶ wij op het feit dat wij nieuwe schepselen zijn in Jezus Christus, verenigd met Hem in een wonderlijke eenheid, deelnemend aan Zijn dood en Zijn opstandingsleven. Door geloof moeten wij rekenen op wat God reeds volbracht heeft aan het kruis (Romeinen 6). Wanneer het gaat om de heiliging van de gelovige, is de berg Golgotha het centrale focuspunt, niet de berg Sinäi.

⁵ Galaten 3:2: “Dit alleen wil ik van u leren: Hebt u de Geest ontvangen uit de werken van de wet of uit de prediking van het geloof?”

⁶ Romeinen 6:11: “Zo dient ook u uzelf te beschouwen [Gr. *logizomai*: ermee rekenen] als dood voor de zonde, maar voor God levend in Christus Jezus, onze Heere”.

De berg Sinai heeft nooit een nieuwe schepping, een nieuwe mens voortgebracht. Hij kan enkel de “oude mens”⁷ veroordelen. Paulus beroemde zich enkel op de berg Golgotha: “*Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus; door Wie voor mij de wereld gekruisigd is en ik voor de wereld*” (Galaten 6:14).

Een andere sleutelpassage is Galaten 3:1-3 waar Paulus het dodelijke probleem van legalisme aanpakt: “*O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij de waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; voor wier ogen Jezus Christus te voren geschilderd is geweest, onder u gekruisigd zijnde?*” Het probleem was dat er valse leraars gekomen waren die probeerden de Galaten te focussen op de berg Sinai voor heiliging. Paulus herinnert hen eraan dat het christelijke leven begon toen zij de Geest ontvingen, niet middels de werken van de wet maar door het horende geloof. Vooruitgang in het christelijke leven moet op dezelfde wijze gebeuren.

In Kolossenzen 2:6 leren we dat het christelijke leven moet VOORTGAAN op dezelfde manier als het is BEGONNEN. Net zoals wij Christus ontvingen door geloof (los van werken der wet), zomoe-ten wij wandelen en leven door geloof (los van werken der wet). Het probleem met de Galaten was dat zij het christelijke leven BEGONNEN waren, en daarna trachtten VOORT TE GAAN volgens een geheel andere weg: “*Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij de Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs? Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met de Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees?*” (Galaten 3:2-3). Zij begonnen hun christelijke leven aan de berg Golgotha maar voor de voortgang in hun christelijke leven gingen zij naar de berg Sinai. Dit zal nooit werken. Dit is geheel tegengesteld aan DE NIEUWE SCHEPPINGSREGEL!

IK STIERF AAN DE WET EN BEN NU GEHUWD MET EEN ANDER!

De relatie tot de wet van de gelovige wordt duidelijk gesteld in Romeinen 7:1-6. Hij is bevrijd van de wet: WIJ ZIJN ERVOOR GESTORVEN. Romeinen 6 maakt duidelijk dat de gelovige, wegens zijn identificatie met Christus, STIERF VOOR DE ZONDE. Romeinen hoofdstuk 7 maakt duidelijk dat de gelovige, wegens zijn identificatie met Christus, STIERF VOOR DE WET. Merk op dat het gevolg hiervan niet WETTELOOSHEID is maar VRUCHTBAARHEID: “*Zo mijn broeders, bent u ook door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet, opdat u aan een ANDER zou toebehoren, namelijk aan Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij VRUCHT zouden dragen voor God*” (Romeinen 7:4).

Watchman Nee legt de illustratie die Paulus gebruikt in Romeinen 7 schitterend uit:

“In de illustratie, die Paulus gebruikt in Romeinen 7:1-4, ziet u één vrouw, doch er zijn twee mannen. De vrouw bevindt zich in een uiterst moeilijke positie, want ze kan maar de vrouw zijn van één van beiden en ongelukkigerwijze is ze getrouwd met de minst prettige. Vergist u zich niet, de man met wie ze getrouwd is, is een goede man, maar de moeilijkheid is, dat deze man en deze vrouw helemaal niet bij elkaar passen. Hij is uiterst nauwkeurig en accuraat terwijl zij het daarentegen heel gemakkelijk opneemt. Hij is in alles even nauwgezet, bij haar gaat het allemaal lukraak. Hij wil alles precies op zijn manier, terwijl zij het maar neemt zoals het valt. Hoe zou zo’n paar gelukkig kunnen zijn?

En die man is zo veeleisend! Wat hij niet van zijn vrouw vraagt! En toch kunt u niets op hem aanmerken, want als echtgenoot mag hij toch wel iets van haar verwachten, hij eist niets onbillijks van haar. Er mankeert niets aan hem en ook niet aan de eisen die hij stelt, het is alleen zo jammer, dat zij niet de goede vrouw voor hem is, zij kan niet aan zijn eisen voldoen. Zij kunnen het helemaal niet met elkaar vinden; hun aard is niet met elkaar in overeenstemming te brengen. Vandaar dat die arme vrouw wanhopig is. Ze weet heel goed, dat ze dikwijls fouten maakt, maar met zo’n man lijkt het wel alsof alles wat ze zegt en alles, wat ze doet, verkeerd is. Hoe zou zij nog hoop kunnen hebben? Als ze maar met die andere Man getrouwd was, dan zou alles wel goed komen. Hij is niet minder veeleisend dan haar tegenwoordige echtgenoot, maar Hij zou haar tenminste helpen. Wat zou ze graag met Hem willen trouwen, maar haar man leeft immers nog! Wat moet ze toch doen?

⁷ Romeinen 6:6: “Dit weten wij toch dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou zijn en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen”

Zij is “door de wet aan haar man gebonden” en alleen, wanneer hij sterft, is zij vrij om met die Ander te trouwen.

Deze illustratie is niet van mij, maar van de apostel Paulus. De eerste man is de wet, de tweede man is Christus; en u bent de vrouw. De wet stelt veel eisen, maar biedt u geen hulp bij het vervullen van die eisen. De Here Jezus stelt evenveel eisen, ja nog meer (Mattheüs 5:21-48), maar, wat Hij van ons eist, vervult Hij Zelf in ons. De wet stelt eisen en laat ons in de steek bij de vervulling daarvan, Christus stelt ook eisen, maar Hij vervult Zelf in ons de eisen, die Hij stelt. Geen wonder, dat die vrouw ernaar snakt vrij te zijn van haar eerste man, om de vrouw te worden van die Ander! Maar haar enige hoop op bevrijding is de dood van die eerste man en hij klampt zich hardnekkig aan het leven vast. Ja, er bestaat niet de minste kans, dat hij sterven zal. “Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied” (Mattheüs 5:18).

De wet blijft eeuwig. Als de wet nooit zal vergaan, hoe kan ik dan ooit verbonden worden met Christus? Hoe kan ik een tweede man huwen, als mijn eerste man eenvoudig niet sterven wil? Dan blijft er maar één uitweg. Als hij niet sterven wil, dan kan ik sterven en als ik sterf wordt het huwelijk ontbonden. En dat is nu precies de weg, die God gekozen heeft, om ons te bevrijden van de wet. Het belangrijkste punt in dit gedeelte van Romeinen 7 is de overgang van vers 3 naar vers 4. In vers 1 tot 3 wordt gezegd, dat de man eigenlijk moest sterven, maar in vers 4 lezen wij, dat in werkelijkheid de vrouw sterft. De wet gaat niet heen, maar ik ga heen, de dood bevrijdt mij van de wet” [Watchman Nee, *HET NORMALE CHRISTELIJKE LEVEN*, in de NL-uitgave blz. 113-133 (Hoofdstuk 9)]⁸

Het grote feit van de PLAATSVERVANGING betekent dat **Christus voor mij stierf**. Het grote feit van de IDENTIFICATIE is dat **ik stierf met Christus**. Toen Christus stierf, stierf ik! Ik stierf voor de zonde (Romeinen 6) en ik stierf voor de wet (Romeinen 7). Maar als ik stierf, hoe kan ik dan huwen met een ander? In Christus' dood stierf ik, maar in Christus' opstanding leef ik (vgl. Galaten 2:20 - “Ik ben met Christus gekruisigd; en ik leef”). Door Christus' dood aan het kruis, en mijn identificatie met deze dood, stierf ik aan de wet: “*Zo mijn broeders, bent u ook door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet, opdat u aan een Ander zou toebehoren, namelijk aan Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij vrucht zouden dragen voor God*” (Romeinen 7:4).

EEN LIEFDESRELATIE, GEEN WETSRELATIE

De gelovige is met Christus gehuwd. Het is een LIEFDESRELATIE, niet een WETSRELATIE. Deze liefdesrelatie houdt in dat men verenigd is met Christus, in een vitale eenheid met Hem. Dat is waar het Christendom helemaal over gaat. Christendom is geen RELIGIE, het is een RELATIE met een Persoon, de Zoon van God (Joh. 17:3). Het is **niet iets doen** maar het is **Iemand kennen** (Johannes 17:3; 1 Johannes 2:3-4). Het is niet een stel regels en het is geen systeem van moraliteit (alhoewel er regels en moraliteit bij betrokken zijn). Het is geen wettisch systeem van “GIJ ZULT” en “GIJ ZULT NIET”. In zijn wezen is het een unieke en intieme en persoonlijke relatie met de enige ware God en Jezus Christus die Hij gezonden heeft.

Velen in onze tijd hebben het zicht verloren op deze kostbare waarheid. Voor velen is het christelijke leven gedegeneerd in een ander legalistisch religieus systeem. Het is voor mensen gewoon verward te zijn in regels en reguleringen en vereisten en plichten. Men zou denken dat het christelijke leven bestaat uit het lezen van de Bijbel, bidden, getuigenis geven, memoriseren van de Schrift, en bepaalde dingen doen en bepaalde andere dingen niet doen. Wij weten hoe een christen hoort te leven. Wij weten hoe een christen hoort te handelen, spreken en denken. Wij kennen de dingen die een christen hoort te doen en wat hij niet hoort te doen, en dat alles zonder ons te realiseren **dat wij het echte kenmerk verloren zijn dat het christendom zo verschillend maakt van elke andere religie of religieus systeem**. Wij hebben de hele kern van het christendom gemist.

C.H. Mackintosh zei het op deze manier:

“Christendom is een levende en goddelijke realiteit. Het is niet een stel doctrines, hoe waar ook; niet een systeem van verordeningen, hoe indrukwekkend ook; niet een aantal regels, hoe belangrijk

⁸ Ik neem hier rechtstreeks over van “Het Normale Christelijke Leven”, Nederlandse uitgave, pag. 131-133.

ook. Het Christendom is veel meer dan gelijk wat van deze dingen. Het is een levende, ademende, sprekende, actieve, krachtige realiteit ... een goddelijke en hemelse kracht, ingevoerd in de scènes en omstandigheden waarin wij bewegen, als mannen, vrouwen en kinderen, van zondagochtend tot zaterdagavond. Christendom is het leven van Christus, gecommuniceerd aan de gelovige - wonend **in** hem - en vloeiend **uit** hem, in de tienduizenden details die uw dagelijkse, praktische leven uitmaken. Het heeft niets ascetisch of schijnheiligs. Het is mild, zuiver, verheven, heilig, goddelijk. Dat is Christendom. Het is Christus die in de gelovige woont, en gereproduceerd wordt door de Heilige Geest, in de dagelijkse praktische wandel van de gelovige” [THE MACKINTOSH TREASURY– MISCELLANEOUS WRITINGS BY CHM (Loizeaux Brothers, één volume editie, 1976), p.790].

Om deze belangrijke waarheid te benadrukken willen we eens zien wat de Bijbel **niet** zegt:

- 1) Filippenzen 1:21 - Want het leven is **bijbellezen, de Schrift memoriseren, bidden en minstens 15 minuten dagelijks getuigenis geven bij elke gelegenheid**
- 2) Filippenzen 3:8 - Ja, beslist, ik beschouw ook alles als schade om de uitnemendheid van **proberen mijn tong in toom te houden, proberen mijn slechte gewoonten te overwinnen en mijn dagelijkse godvruchtige werken te doen.**
- 3) Filippenzen 3:10 - opdat ik **dit mag doen, en dat mijden, en dat ik mezelf mocht dwingen om te getuigen en elke vorm van boosheid mocht vermijden.**
- 4) Openbaring 2:4 - Maar Ik heb tegen u, dat u uw **dagelijks bijbellezen, uw jaarlijkse goede voornemens, en de Tien Geboden hebt nagelaten te praktiseren.**
- 5) 2 Korinthiërs 5:9 - Daarom zijn wij ook zeer begerig, hetzij inwonende, hetzij uitwonende, om te **waken over ons humeur, ons strikte dieet, genoeg te rusten en niet teveel slechte televisieprogramma's te bekijken.**

Wat zeggen deze verzen in feite? In bovenstaande verzen ligt de nadruk op het KENNEN, LIEFHEBBEN en BEHAGEN van een **PERSOON**, de Heer Jezus Christus. Lees zorgvuldig Kolossenzen 1:9-12. Merk de nadruk op, in dit grote gebed:

“Daarom houden ook wij niet op, vanaf de dag dat wij het gehoord hebben, voor u te bidden en te smeken dat u vervuld mag worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk inzicht, zodat u wandelt op een wijze de Heere waardig, Hem in alles behaagt, in elk goed werk vrucht draagt en groeit in de kennis van God, met alle kracht krachtig gemaakt, naar de sterkte van Zijn heerlijkheid, om in alles te volharden en geduld te oefenen, met blijdschap. Daarbij danken wij de Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft om deel te hebben aan de erfenis van de heiligen in het licht”

Beschouw opnieuw de illustratie van de huwelijksrelatie. Er zijn veel dingen die de man moet doen, en er zijn veel dingen die hij niet moet doen. Er zijn plichten die hij moet vervullen, verantwoordelijkheden die hij moet nemen en verplichtingen die hij moet nakomen. Maar waarom doet hij al deze dingen? Dat is omdat hij besloten heeft **een persoon lief te hebben** - namelijk zijn vrouw. De vrouw doet ook veel dingen. Zij bereidt maaltijden, wast, kuist, stoft, strijkt, doet verstelwerk, enz. Waarom doet zij al deze dingen? Is dat omdat zij van haar man een lange lijst heeft gekregen met “GIJ ZULT’s” en “GIJ ZULT NIET’s”? Hopelijk is dat niet de reden. Zij doet dit omdat zij de liefde van haar man beantwoordt. De huwelijksgemeenschap is gebaseerd op liefde, niet op wet.

Waar gaat het christelijke leven dan over? Het christelijke leven is gewoon het kennen van een **PERSOON**: **Hem** liefhebben, **Hem** behagen, met **Hem** wandelen, **Hem** eren, **Hem** gehoorzamen, **Hem** danken, u in **Hem** verheugen, op **Hem** vertrouwen, groeien in **Hem**, spreken tot **Hem**, anderen spreken over **Hem**, **Hem** verwachten, **Hem** trouw blijven, leren van **Hem**, leren over **Hem**, zitten aan **Zijn** voeten en genieten van **Zijn** aanwezigheid. Bemerkt de nadruk op **Hem**: een **PERSOON**).

Wandelen wij met een Persoon of volgen wij een religieuze, ritualistische, legalistische routine? Als wij een persoonlijke liefdesrelatie met de Heer Jezus Christus hebben, dan zal dit alles wat wij doen veranderen. Dit zal ons gebedsleven veranderen want bidden is praten tegen de Persoon die ik liefheb. Dit zal mijn bijbelstudie veranderen want ik wil deze Persoon beter leren kennen. Dit zal het

getuigenis geven verbeteren omdat ik anderen aan deze wonderlijke Persoon wil voorstellen. Ik wil dat andere de Christus kennen die ik ken.

Wandelen wij met een Persoon of werken wij in een religie? *“Zo mijn broeders, bent u ook door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet, **opdat u aan een Ander zou toebehoren, namelijk aan Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij vrucht zouden dragen voor God**”* (Romeinen 7:4). In het licht van Johannes 17:3 kunnen wij elk vanuit ons hart zeggen: “Ik ken deze Persoon als mijn Redder, als mijn Heer, als mijn Vriend, als mijn Soevereine Meester, als mijn Helper, als mijn Herder, als mijn altijd aanwezige Metgezel, als mijn Verdediger, als mijn Trooster” (En zoveel meer dingen zouden kunnen gezegd worden!)

HEILIGING DOOR GENADE !

Het wachtwoord van de Reformatie was: “DE RECHTVAARDIGE ZAL LEVEN DOOR GELOOF”. Maar als het over heiliging gaat, is de slogan van de gereformeerde theologie echter: DE RECHTVAARDIGE ZAL LEVEN DOOR DE WET! Sommigen zouden zelfs zeggen: “Wij leven door wet en genade”. Maar van zodra u wet bij genade voegt, hebt u genade vernietigd (Romeinen 11:6). Het hele gebied van de gelovige zijn identificatie met de Heer Jezus in Zijn dood en opstanding en hemelvaart wordt dikwijls fout begrepen en veronachtzaamd door gereformeerden. Gereformeerde theologen behandelen zeer zelden de NIEUWE SCHEPPINGSREGEL in hun geschriften. Onderzoek wat zij schrijven. Weinig wordt gezegd over de grote identificatiewaarheden in Romeinen hoofdstuk 6. Weinig wordt gezegd over de gelovige zijn heerlijke POSITIE in de opgestane en ten hemel opgevaren Christus (2 Korinthiërs 5:17; Kolossenzen 3:1-4; Efeziërs 2:5-7; enz.). Meer moet nog gezegd worden over het **rekenen** (Romeinen 6:11) op Gods feiten door geloof.

Heiliging gebeurt net zoals verlossing door genade, door geloof en niet door werken van de wet. het is gebaseerd op het volbrachte werk van Christus (Romeinen 6), niet op de zwakke pogingen van de mens om de wet te houden. Het christelijke leven moet VERDER GAAN zoals het is BEGONNEN (Kolossenzen 2:6; Galaten 3:1-3). Paulus leert dat zij die onder de wet staan, onder de heerschappij van de zonde staan (Romeinen 6:14). Dit komt omdat het vlees Gods heilige wet niet kan houden (Romeinen 8:7). Leven uit genade is geen wetteloos leven (Titus 2:11-12; Romeinen 6:1-2,15; Efeziërs 2:10). Enkel wanneer Gods genade zijn rechtmatige plaats gegeven wordt in het christelijke leven, kunnen wij de woorden appreciëren in het loflied van Philip Bliss: “FREE FROM THE LAW - O HAPPY CONDITION” (Vrij van de wet - O gelukkige toestand).

Vandaag trachten de meest populaire boeken van “christelijke counseling” oplossingen te bieden door de mensen subtiel onder de wet te plaatsen, veeleer dan hen de principes van de genade bij te brengen. Wetend of niet wetend brengen zij de mensen naar Sinaï in plaats van de berg Golgotha. Miles Stanford zegt dit: “(Gereformeerd) Calvinisme kwam op uit de donkere eeuwen, maar het bevindt zich nog steeds in de schemerzone: half schaduw van de wet, half in het licht van de Verlosser. Het bezit een vleselijke affiniteit voor voetboeien, en vandaar komt het moedeloze hart, de miserabele toestand van Romeinen Zeven”.

De Brieven van Paulus tonen de gelovige eerst wat God heeft gedaan in Zijn genade. De vermaningen en geboden worden in het algemeen gevonden aan het eind van de Brieven en zijn gebaseerd op wat God genadig heeft gedaan. De gelovige moet rekenen op de feiten van wat God heeft gedaan en moet overeenkomstig door geloof leven. De nadruk ligt **niet** op “doe en u zal gezegend worden” (de wettische formule) maar op dit: “U bent gezegend met alle geestelijke zegen in de hemel in Christus (Efeziërs 1:3) en wandel daarom overeenkomstig” (Efeziërs 4:1).

Hoe leert Gods genade ons te leven (vgl. Titus 2:11-12)? Een van de vele voorbeelden die geciteerd kunnen worden is Efeziërs 5:8: *“Want u was voorheen duisternis, maar nu bent u licht in de Heere; wandel als kinderen van het licht”*. Eerst zegt Paulus de Efeziërs WIE ZIJ ZIJN (door Gods genade, niet door het houden van de), en daarna zegt hij hen HOE TE WANDELEN! Door geloof; reken op het feit wie u bent en wandel overeenkomstig! Zie uzelf in de Heer Jezus Christus.

De grote vermaning is dat wij zouden moeten wandelen als nieuwe scheppingen (Galaten 6:15-16) want dat is WIE WIJ ZIJN! Gods vrede en overwinning zal zijn op allen die wandelen overeenkom-

stig deze NIEUWE SCHEPPINGSREGEL (Galaten 6:16), gebaseerd op het VOLBRACHTE WERK VAN CHRISTUS OP HET KRUIS (Galaten 6:14)!

ROMEINEN 7 EN HET NORMALE CHRISTELIJKE LEVEN

De meeste mensen die beïnvloed zijn door de gereformeerde theologie staan erop dat Romeinen 7:14-25 de normale ervaring is van de christen. De gelovige verlaat Romeinen 7 niet om in Romeinen 8 te komen, maar hij blijft in Romeinen 7, doorheen zijn hele christelijke ervaring. Deze verzen beschrijven het conflict van de twee naturen in het kind van God. Dus, zij die van de gereformeerde traditie zijn zeggen dat Romeinen 7 de normale, door God bedoelde ervaring is van de geredde persoon, zolang hij in het lichaam verkeert.

Vooraleer kritisch te zijn op bovenstaande zienswijze, moeten we erkennen dat er veel waarheid in zit. Het is waar dat er in de gelovige een conflict zal zijn en een worsteling met de twee naturen, zolang hij in het lichaam verkeert (Galaten 5:17). De zondenatuur zal nooit uitgeroeid of ontworteld worden.

Wij willen tenvolle instemmen met gereformeerden dat hoe meer wij in het geloof opgroeien, hoe meer wij zullen bewust worden van onze eigen zondigheid en ellende (Romeinen 7:18, 24). Hoe meer wij groeien in de Heer, hoe meer “eenieder de plaag zijns harten” zal te weten komen (1 Koningen 8:38) en onze verdorvenheid. Ook zullen wij ons altijd bewust worden van onze complete hulpeloosheid en onbekwaamheid om te doen wat juist is voor God. Wij bezitten niet de kracht om te doen wat goed is (Romeinen 7:18). Zonder Christus kunnen wij niets (Johannes 15:5), en dit zal altijd waar blijven. Wij moeten altijd in Romeinen 7 blijven in de betekenis dat wij onze zondigheid en hulpeloosheid kennen en ook onze voortdurende nood aan een Verlosser, Die Christus Jezus is.

Wat is er dan aan Romeinen 7 wat niet de God-bedoelde christelijke ervaring moet zijn? Romeinen 7 beschrijft een gelovige die, tegengesteld aan zijn wil, **faalt in het doen wat goed is**, en in plaats daarvan **het kwade doet** (vs. 19). Dit kan een algemene ervaring zijn van gelovigen, maar wij durven zeker niet zeggen dat God gelovigen ertoe bestemt om kwaad te doen en dat te bestrijden met de oude natuur. Dit zou in strijd zijn met de Schrift, die leert dat de gelovige niet enkel verantwoordelijk is om de wil van God te willen, maar ook om deze te DOEN (Filippenzen 2:13; Hebreëen 13:21; 1 Johannes 3:22). Het normale christelijke leven dat God voor ons bedoelt is beslist niet een leven van falen, verslagenheid en frustratie.

Het doel van Romeinen 7 is te leren dat heiliging niet door de wet verkregen wordt. De wet is HEILIG (Romeinen 7:12) maar **de wet kan ons niet heilig maken**. Bevrijding komt niet door de wet, die komt door Jezus Christus. Wanneer het gaat om heiliging van de gelovige, zal de wet uitermate falen om de job te klaren. Romeinen brengt ons tot het punt waar wij het uitschreeuwen: “IK KAN HET NIET!”, maar Romeinen 8 geeft de vreugdekreet: “GOD KAN HET!” Ik kan de wet niet houden (Romeinen 7:22-24) maar Gods vereisten kunnen vervuld worden in mij door de kracht van God (Romeinen 8:4)⁹. Technisch is het niet zo dat de gelovige Romeinen 7 verlaat om in Romeinen 8 te komen. Het is misschien beter te zeggen dat Romeinen 7 de gelovige naar Romeinen 8 brengt. Romeinen 7 leert ons waardevolle lessen over onszelf - over onze hulpeloosheid en zondigheid en onbekwaamheid om God te behagen, niettegenstaande onze rechtschappen verlangens. Mogen wij nooit deze lessen vergeten.

Voor een bespreking van Romeinen 7 en 8 en de twee naturen van de christen, zie onder Groei en Opbouw: <http://www.verhoevenmarc.be/#Groei>

STAAT DE GELOVIGE ONDER DE VERPLICHTING CHRISTUS' GEBODEN TE HOUDEN?

⁹ NOOT vd vertaler (M.V.): Rom. 8:3-4 zegt dat het RECHT van de wet in ons vervuld werd door het KRUISOFFER van JEZUS CHRISTUS. Hier wordt niet gesproken van een vervulling van de wet in ons door Gods kracht. In ons wordt de Mozaische wet niet vervuld. Die wet werd vervuld in Jezus Christus. Wij steunen op ZIJN vervulling, zodat er voor ons geen veroordeling is (van de wet; Romeinen 8:1-2). Daarnaast kunnen wij rekenen op de uitwerking van de Heilige Geest (vruchten van de Geest) om ons te heiligen, op grond van onze gestelde positie IN Christus, en door erop te rekenen (Romeinen 6:11) in geloof.

“En hierdoor weten wij, dat wij Hem kennen, namelijk **als wij Zijn geboden bewaren**. Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet” (1 Johannes 2:3-4). “Als u Mij liefhebt, **bewaar dan Mijn geboden**” (Johannes 14:15).

De gelovige onder de genade wiens focus op de berg Golgotha ligt moet Gods geboden houden. Gehoorzaamheid aan het Woord van God is essentieel, in elke dispensatie. De sleutelvraag is deze: Welke geboden moeten wij gehoorzamen? Welke geboden heeft Christus de gelovigen gegeven die in de huidige dispensatie van genade leven? Hier zijn enkele voorbeelden:

- “En nu, lieve kinderen, **blijf in Hem**; opdat wij vrijmoedigheid hebben, wanneer Hij geopenbaard zal zijn, en niet door Hem beschaamd gemaakt worden bij Zijn komst” (1 Johannes 2:28).
- “En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar **word vervuld met de Geest**” (Efeziërs 5:18).
- “Maar ik zeg: **Wandel door de Geest** en u zult zeker de begeerte van het vlees niet vervullen” (Galaten 5:16).
- “Zo dient ook u **uzelf te beschouwen als dood voor de zonde, maar voor God levend in Christus Jezus, onze Heere**” (Romeinen 6:11).
- “En **stel uw leden niet ter beschikking voor de zonde** als wapens van de ongerechtigheid, maar **stel uzelf ter beschikking aan God**, als mensen die uit de doden levend geworden zijn. En **laat uw leden wapens van de gerechtigheid zijn** voor God” (Romeinen 6:13).
- “Zoals u dan Christus Jezus, de Heere, hebt aangenomen, **wandel zo in Hem**” (Kolossenzen 2:6).
- “Zo roep ik, de gevangene in de Heere, u ertoe op **waardig te wandelen** in overeenstemming met de roeping waarmee u geroepen bent (Efeziërs 4:1).
- “en **de nieuwe mens zou aandoen**, die naar het beeld van God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid” (Efeziërs 4:24).
- “Want u was voorheen duisternis, maar nu bent u licht in de Heere; **wandel als kinderen van het licht**” (Efeziërs 5:8).
- “Als u nu met Christus opgewekt bent, **zoek dan de dingen die boven zijn**, waar Christus is” (Kolossenzen 3:1).
- “**Doe dan aan**, als uitverkorenen van God, heiligen en geliefden, innige gevoelens van ontferming, vriendelijkheid, ootmoed, zachtmoedigheid, geduld” (Kolossenzen 3:12).
- “Welnu dan, laten ook wij, nu wij zo’n wolk van getuigen rondom ons hebben liggen, **afleggen alle last en de zonde** die ons zo gemakkelijk verstrikt. En laten wij **met volharding de loopbaan lopen** die voor ons ligt, terwijl wij het **oog gericht houden op Jezus**, de Leidsman en Voleinder van het geloof. Hij heeft omwille van de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande niet geacht en zit nu aan de rechterzijde van de troon van God” (Hebreeëen 12:1-2).

Als gelovigen die leven onder de genade moeten wij onze geesten onderdompelen in de BRIEVEN, en meer en meer vertrouwd worden met de grote GENADE-GEORIËNTEERDE GEBODEN die daarin gevonden worden. Ja wij moeten zeker Gods geboden houden, maar de geboden die God ons gegeven heeft, komen niet van de berg Sinai, maar van de berg Golgotha.

TOT BESLUIT

W.J. Berry, in zijn voorwoord op het klassieke werk van William Huntington - *THE BELIEVER'S RULE OF LIFE* - heeft het probleem goed geschetst:

“Het is een goddelijk feit dat Christus de ‘verlosten’ absoluut heeft bevrijd van alle slavernij aan, en de consequenties van de wet. Deze waarheid werd voor het eerst ontkend door de Farizeeën en door sommige gelovende Joden. Deze ontkenning van de waarheid had de overhand kunnen krijgen, ware de kwestie niet voor altijd geregeld door de apostelen. De essentie van dit werk is verhaald in de

conferentie in Jeruzalem (Handelingen 15:1-35); in Paulus' correctie van Petrus; in de apostel zijn berisping van de Galaten; zijn uiteenzetting in de Romeinenbrief, en de finale verheldering in de brief aan de Hebreëen. Maar niettegenstaande deze heldere verklaringen vanuit de hemel, kwamen er mannen in de kerken die volhardden in de wetten van Mozes. Op het concilie van Nicea, opgeroepen door de Romeinse keizer Constantijn, begonnen zijn bisschoppen met het eerste 'systeem' van Judeo-christelijke wetten, die zouden verbreid worden doorheen de donkere Middeleeuwen door de pausen en hun bisschoppen, en daarna aangepast en verdergezet door de protestantse hervormers, en vandaag overal present in het Christendom. De kwestie is er niet een van goed of fout te doen, maar van de relatie waaronder wij dienen. Allen onder de wetten dienen de zonde tot veroordeling; allen die bevrijd zijn van de wet dienen nu als vrije zonen van gerechtigheid en ware heiligheid (Romeinen 6:15-23)".

Moge onze focus zich richten op de Heer Jezus Christus, DIE ONS LEVEN IS (Kolossenzen 3:1-4)! Mochten wij rusten op het VOLBRACHTE WERK van onze redder, niet enkel voor onze rechtvaardiging maar ook voor onze heiliging (Romeinen 6)! Mochten wij ons beroemen op de berg Golgotha en op wat daar is volbracht (Galaten 6:14)! Mochten wij de genade van God en het kruis van Christus niet verlaten! Mochten onze harten en geesten verzadigd worden met de praktische principes voor christelijk leven welke gevonden worden in de nieuwtestamentische Brieven! Moge de genade van God ons leren "met verloochening van de goddeloosheid en de wereldse begeerten - bezonnen en rechtvaardig en godvruchtig te leven in deze tegenwoordige wereld, waarbij wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus. Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou **verlossen van alle ongerechtigheid** en voor Zichzelf een eigen volk **zou reinigen**, ijverig in goede werken" (Titus 2:12-14).

“Maar uit Hem bent u in Christus Jezus, **Die voor ons is geworden** wijsheid van God en gerechtigheid, **heiliging** en verlossing” - 1 Korinthiërs 1:30

Lees nu verder:

- ☞ Rubriek “Wet of Genade”: <http://www.verhoevenmarc.be/index.htm#wetofgenade>
- ☞ *The Complete Green Letters*, NL: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Green-Letters.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm